

همچنین براساس شاخص «ساخت سنی» نیز جمعیت کشور ایران به سوی سالخوردگی می‌رود. سالخورده شدن جمعیت به معنی تغییر بنیادین در ساخت سنی جمعیت است. ساخت سنی در جمعیت‌های سالخورده با ساخت سنی جمعیت‌های جوان کاملاً تفاوت دارد. این شاخص هم از مناسب‌ترین ابزارهای جمعیت‌شناختی است که ساخت سنی و جنسی یک جامعه را بیان می‌کند. با استفاده از هرم‌های سنی در زمان‌های متفاوت به آسانی می‌توان تغییرات در ساخت سنی جمعیت را مشاهده کرد. در جمعیت‌های جوان، قاعده هرم، پهن‌تر و گسترده و رأس هرم باریک‌تر است. هرم‌های سنی که حجم کمتر جمعیت در سنین پایین و حجم بالای آن در سنین میانی را نمایش می‌دهند، نشان‌دهنده جمعیت‌های رو به سالخوردگی هستند. در جمعیت‌های سالخورده، شکل هرم سنی تقریباً شباهت زیادی به هرم ندارد، بلکه بیشتر به شکل استوانه است. این استوانه‌ها گویای حجم بالای جمعیت در سنین کهن‌سالی هستند. در نمودارهای نشان داده‌شده در شکل ۴، شکل هرم‌های سنی کشور در ۴ نقطه زمانی مشاهده می‌شود. هرم‌های سنی در طول آمارگیری‌های سال ۱۳۶۵، از نظر ساخت سنی، شبیه یکدیگر بودند. برای نمونه در اینجا، هرم سنی در سرشماری ۱۳۶۵ آورده شده است. در این سرشماری‌ها، قاعده هرم کاملاً پهن‌تر و گسترده بوده و همواره بیشتر از ۴۰ درصد جمعیت، زیر ۱۵ سال قرار داشته‌اند. سال‌های بعد نیز شکل هرم سنی جمعیت تغییر اساسی پیدا کرده و این اتفاق احتمالاً در تاریخ کشور ایران برای اولین بار رخ داده است. هرم سنی سال ۱۳۸۵، زمان این تغییرات و گسترده‌گی آن را طی دودده قبل از آن نشان می‌دهد. طی این دودده، تعداد مولید در هر گروه سنی، کمتر از گروه سنی بالاتر بوده است. در سال ۸۵، تمرکز اصلی جمعیتی بین سنین ۱۵ تا ۲۹ ساله بوده که بیش از ۳۵ درصد جمعیت را شامل شده است. مسن‌تر شدن این گروه سنی است که سالخورده شدن شدید جمعیت کشور را در ۵۰ سال آینده رقم خواهد زد.